

NØVN

Minningargrein:

Auðbjörg Þorsteinsdóttir (1924-2017)

Leivur Grækarisson Madsen (1924-2015)

Leivur Grækarisson Madsen varð føddur tann 9. juni 1924. Foreldur hansara vóru Gregorius (Grækaris) Madsen og Anna Sophie Elisabeth Madsen í Kvívík. Systkin hansara vóru Arngrím, Gunnhild, Hjördís, Tórstein og Ingibjörg. Leivur andaðist tann 24. juli 2015 og fór til gravar úr Vesturkirkjunni í Havn.

Auðbjörg Þorsteinsdóttir varð fødd 4. juni 1924. Foreldur hennara vóru Þorsteinn Gunnarsson og Margrét Grímsdóttir á Ketilsstöðum í Mýrdal. Systkini Auðbjargar vóru Unnur, Unnur Guðjónína, Gunnar, Jóna og Guðjón. Auðbjörg andaðist tann 23. mars 2017 og fór til gravar úr Vesturkirkjunni í Havn hósdagin tann 30. mars 2017.

Sonur Leivs og Auðbjargar er Leifur Grétar Leivsson, føddur tann 9. oktober 1972, búsetur í Keyptmannahavn; kona hansara er Connie Leivsson, fødd 17. januar 1970; sonur teirra er Gustav Leifsson, føddur 21. desember 2008.

Móðursystir okkara, Auðbjörg Þorsteinsdóttir frá Ketilsstöðum í Mýrdali, og maður hennara, Leivur Grækarisson Madsen úr Kvívík, eru farin. Bæði tvey andaðust í Tórshavn, Auðbjörg tann 23. mars 2017 og Leivur fyri knøppum tveimum árum síðani. Barnaheim teirra vóru á bygð, har landbúnaður og útróður vóru gerandiskostur og livibreyð. Arbeitt varð á sjógv og landi, og øll hjálptust at við at fáa til vega tann fong, ið lívið gav, heilt frá barnaárum til ellidagar.

Auðbjörg og Leivur vóru sínum egnu tjóðum serstakliga trúgvir tænarar, bæði í mótgangi og viðgangi, og mæltu stolt og avgjörð til loysing og trygga framtíð í føroyskum og íslenskum mentanarsamfelagi. Lívið at enda var hugurin mangan á fornum heimabeiti, har ið foreldur og flestøll børn vuku upp, og har sló hjartað heitast. Leivur sleit barnaskógvarnar heima hjá foreldrunum, Grækaris og Onnu, í Kvívík saman við fyra systkjum, ið øll fingi gott í beinið, bæði mentanarliga og samfelagsliga, og bóru við sær tað samfelagsliga lyndi, ið enn leggur lunnar undir tað føroyska samfelagið. Faðir Auðbjargar doyði á ungum árum, men Margrét, móðir hennara, stóð treyst eftir, livdi av tí, ið bœur og hagi góvu av sær, og fekk tey evnalu bœrnini at fóta sær. Lívsleiðin



hjá Leivi og Auðbjörgu varð tó eisini laðað av ymskum øðrum, ið hevði stóra ávirkan á búsetu, samlív, arbeidssøki og heimsmýndina sum heild.

Nógv er tað, ið sameinir føroyska og íslenska tjóð, og tey, ið koma langt av leið, hava lyndi til at halda, at talan er um eittans fólk við tveimum málførum. Skyldskapin er lætt at fáa eyga á. Sereyðkennini hjá hesum báðum tjóðunum eru teimum, ið har búgva, tess greiðari og eru á ein hátt stóðir undir bæði sjálvsmedviti og stíðli hjá eini smátjóð, ið stríðist fyri egnu mentan í baldrutari altjóðaeind. Hóast stóddin er ymisk, og tjóðrættarstøðan ikki er tann sama, eru vinalagið og virðingin okkara ímillum stór og týðningarmikil. Tjóðirnar báðar eru í mongum førum tengdar og kunnu læra nógv hvør av aðrari. Tað er ikki at taka munnin ov fullan, tá ið sagt verður, at føroyingar eru á odda, tá tað kemur til at veita hjálp á fellisárum, og verður kagað aftur í tíðina, sæst, hvussu grannalondini bæði hava hjálpt hvørjum øðrum at hóra undan í ringum tíðum. Í sjeitiárunum kom hópin av íslendingum henda vegin at leita sær skjól og linna. Tað sama kann verða sagt um fleiri føroyingar, ið

hildu til Íslands í arbeidssørindum aftan á seinna veraldarbardaga. Hetta samskipti gjørdi tjóðirnar treystari, elvdi til samstöðu og gav stíðil og meg.

Leivur var ein av teimum mongu, ið fótandi sær og mentist á arbeidssøkinum, ið grannatjóðirnar báðar eiga í felag. Hann kom ungur til Íslands, tá ið kriggið var um at verða liðugt, og fekk starv sum umsjónarmaður á loðskinnsgarðinum hjá vinnulívmanninum Sigurði Pálmasyri á Hvammstanga. Hann róði út við íslendingum og fekk nógvar vinir á útróðarplássunum uppi á Norðulandinum, í Grønlandi og Norður-Noregi. Seinni komu bæði hann og fleiri landsmenn hansara aftur til Íslands, men nú fyri at steðga. Um sama munið var Auðbjörg flutt til Reykjavíkur at arbeiða á einum góðgætisvirki, har hon í fleiri ár framyvir hevði sína dagligu gongd.

Auðbjörgu og Leivi dámdi serstakliga væl at arbeiða við gróðurrøkt, og urtagarðarnir hjá teimum báðum vóru framúr væl hildnir. Leivur var av sonnum eitt arbeidsgrev, og hetta sást aftur øll árin hann starvaðist sum arbeidssformaður hjá Véltekni hf. í Reykjavík, á Bacalao P/F í Tórshavn, og heima við hús aftan á

langan arbeidssdag, tá ið farið varð í holt við at hjúkla um hús, heim og urtagarð, grønmeti og annan gróður, og hugna sær við vinum og skyldfólki

Sonnum vinum líkt, skiftu tey bæði millum búsetu í tjóðlondunum báðum og fluttu til Føroya í 1977, við tí litla soninum, Leifi Grétari, sum nú starvast og býr saman við konuni og syninum í Danmark. Sonur teirra, Gustav, er sum faðirin ein sannur sólargeisli í lívi Auðbjargar og Leivs. Búsetan, lívið og gerandisdagurin í tvinnandi tjóðlondum bar brá av tjóðskaparkenslu, samhaldshuga og gávumildi. Eitt nú lögdu tey bæði á sinni stórt arbeiði í Føroyingafelagið í Reykjavík, har Leivur eitt skifti var formaður. Nógvir føroyingar, ið lögdu leiðina til Íslands, nutu gott av hjálpssemi og gestablíðni hjá teimum báðum, Leivi og Auðbjörgu.

Auðbjörg og Leivur arbeiddu fyri samfelagsligari rættvís og rættindunum hjá eini smátjóð at ráða fyri sær sjálvari. Leivur var tjóðveldismaður oman háls, góður røðari og altíð til reiðar at kjakast um tjóðarrætt Føroya, og Auðbjörg helt seg heldur ikki aftur á stjórnmálaøkinum, serliga tá ið Ísland og Føroyar vóru í andgletti. Altíð var hon til reiðar at birta upp undir víðgongdar ábøtur bæði í orðum og verki. Heilt til tað síðsta, fyri fáum døgum síðan, tosaði hon um tann brennandi hug, ið hon hevði at basa ranglæti, ið hon, so gløgg sum hon var, visti at almúgan í hennara egna landi enn verður fyri.

Á elliárum, tá ið Leivur hevði lagt frá sær, lógu tey bæði ikki á lagg, men hjúklaðu um hús og heim, gróður og fólk, og komu regluliga til Íslands at hitta tey mongu skyldfólk og vinir, ið tey áttu frá farnari tíð. Í tí seinastu mótbrekku, tá ið heilsubrek gjørdi vart við seg, fingi bæði tvey góða umsorgan á hvíldar- og ellisheimi í Tórshavn og ómetaligan stuðul frá nógum góðum fólki

Vit vilja við hesum vísa Leifi Grétari, familju hansara og Jónu systur Auðbjargar, inniliga samkenslu. Eitt langt og eydnuríkt lív er komið at enda, og nógvar minnir um hesi góðu menniskju.

Vit takka og heilsa við sakni.

Margrét S. Gunnarsdóttir og Gunnar Á. Gunnarsson



Føðingardagur

31. mai verði eg 50 ár. Vit fara at halda føðingardagin leygardagin 27. mai kl. 11 - 15 á Verkstaðnum VØN, Hóvabrekka 1, Argir. Tað hevði gleitt meg, at sæð allar mínar góðu vinir og familjuna til eina hugnaliga løtu og ein góðan bita. Hjartaliga vælkominn øll. Tórir í Puntabyrgi (tlf. 216510 - punta@olivant.fo)

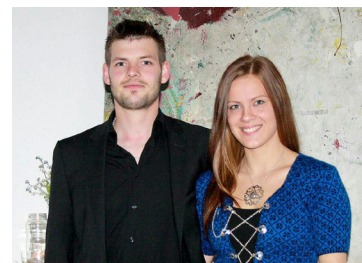
90 ára føðingardagur

10. mai fyllir Esther K. Berg 90 ár. Dagurin verður hildin í hølunum hjá pizzeria á Tvøroyri. Ópið hús er frá kl 13-17. Øll eru vælkominn.



90 ára føðingardagur

4. juni verður Palma Dal-Christiansen 90 ár. Dagurin verður hildin í sjóndepilinum á Íslandvegi 10a leygardagin 3. juni frá kl 13.00. Øll eru hjartaliga vælkominn



Brúðleyp

Leygardagin 13. mai giftast Fríðhild Reinert Norðgerð, Leirvík og Bogi Johannesen, Skála. Vígslan verður í Skála kirkju kl. 13.00. Døgurði verður fyri innbodem kl. 17, og frá kl. 20 eru øll hjartaliga vælkominn at hátíðarhalda dagin saman við okkum á Sjókafeini í Runavík.